KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR DOMSTOLENS
FØRSTE AFDELING
DEN 22. MAJ 1980 [1]

Renato Albini
mod Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 33/80 R

I sag 33/80 R

RENATO ALBINI, tidligere tjenestemand ved EF-Kommissionen, og 9 andre tidligere tjenestemænd ved nævnte Kommission, repræsenteret og bistået af advokat Raimondo Marini-Clarelli, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Victor Biel, 18A, rue des Glacis,

sagsøgere,

mod

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER ved sin juridiske konsulent John Carbery, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Douglas Fontein, direktør i den juridiske tjeneste ved Den europæiske Investeringsbank, 2 Place de Metz,

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER ved sin juridiske konsulent Joseph Griesmar og Oreste Montalto, den juridiske tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent Mario Cervino, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgte,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler, hvorved de sagsøgte tilpligtes straks at ophøre med over for sagsøgerne at anvende Rådets forordninger nr. 3085/78 og 3086/78 af 21. december 1978 (EFT L 369 af 29. 12. 1978, s. 6 og 8) hhv. om ændringen af tjenestemandsvedtægtens bestemmelser vedrørende de valutakurser, der skal anvendes ved udbetaling af

1 — Processprog: Italiensk.

vederlag og pensioner, og om den heraf følgende tilpasning af justeringskoefficienterne for disse økonomiske rettigheder,

afsiger

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FØRSTE AFDELING,

efter at have hørt generaladvokaten,

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Rådets forordninger nr. 3085/78 og 3086/78 har ændret de valutakurser, der skal anvendes ved beregningen af tjenestemændenes vederlag og pensioner, samt de justeringskoefficienter, der anvendes på vederlag og pensioner. Forordningerne bestemmer:

1. vederlag udbetalt i en anden valuta end belgiske francs beregnes på grundlag af de vekselkurser, der anvendes ved gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers almindelige budget den 1. juli 1978, hvilken dato kan ændres ved den i vedtægtens artikel 65 omhandlede årlige undersøgelse af lønningsniveauet;

2. justeringskoefficienterne for vederlag og pension til tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber tilpasses efter ændringen af valutakurserne (artiklerne 1 og 2 i forordning nr. 3086):

— overførslen af den del af indtægterne, der kan overføres, sker ligeledes på grundlag af de pariteter, der anvendes ved gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers almindelige budget den 1. juli 1978;

— de overførte beløb reguleres med den koefficient, som er lig med forholdet mellem den justeringskoefficient, der er fastsat for det land, i hvis valuta overførslen gennemføres, og den justeringskoefficient, der er fastsat for tjenestemandens tjenesteland.

Sagsøgerne, der er tidligere tjenestemænd ved Kommissionen, og som har oppebåret pension i Italien, har rettidigt indgivet en klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, med henblik på at anfægte de i de nævnte forordninger indeholdte beslutninger. Der er endnu ikke blevet truffet nogen afgørelse vedrørende disse klager. I mellemtiden har sagsøgerne anlagt sag med påstand om, at forordningerne nr. 3085/78 og 3086/78 annulleres, eller i det mindste kendes uanvendelige på de forskellige sagsøgere.

Den 1. april 1980 har sagsøgerne i medfør af traktatens artikel 186 og artikel 83 i procesreglementet indgivet en begæring om foreløbige forholdsregler, hvorved de har nedlagt påstand om, at Domstolen straks træffer afgørelse om udsættelse af anvendelsen af Rådets forordninger nr. 3085/78 og 3086/78, for så vidt angår dem.

Kommissionen og Rådet har indgivet skriftlige indlæg hhv. den 22. april 1980 og den 23. april 1980.

Sagsøgerne gør gældende, at anvendelsen af de ovennævnte forordninger medfører en formindskelse på mere end 50 % af de beløb, som de får udbetalt i pension. Siden september 1979 er forskellen mellem de nettobeløb, der følger af anvendelsen af de nye forordninger, og det beløb, der blev udbetalt for september 1979, blevet formindsket med 10 % om måneden, indtil forskellen er fuldstændig forsvundet i juli 1980. Desuden begrunder den meget alvorlige skade, som sagsøgerne har lidt, som forøges fra måned til måned, og som vil stabilisere sig fra juli 1980, nærværende begæring og vil være uoprettelig, selv hvis der gives sagsøgerne medhold i hovedsagen.

De pensionerede tjenestemænd har tilrettelagt deres levestandard og indgået aftaler og forpligtelser på grundlag af indtægter, som de med rette mente sig sikret resten af deres liv. Disse indtægter er nu formindsket til mindre end halvdelen, og det er næppe vanskeligt at forestille sig de ubehageligheder, som denne situation forårsager pensionisterne, og de vanskeligheder, den medfører for dem.

Kommissionen anfører, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke bør tages til følge af følgende grunde:

— da der bør ske frifindelse i sag 33/80, kan begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge;

— procesreglementets artikel 83, stk. 2, præciserer, at begæringer om udsættelse af fuldbyrdelse af retsakter og andre foreløbige forholdsregler skal angive søgsmålets genstand og de omstændigheder, der medfører uopsættelighed; desuden skal nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde;

— begæringen om foreløbige forholdsregler er ikke vedlagt bevis for uoprettelige skader for sagsøgerne som følge af anvendelsen af forordningerne nr. 3085/78 og 3086/78;

— det er især blevet statueret, at udsættelsen af udbetalingen »ikke medfører alvorlig eller uoprettelig skade for [sagsøgerens] rettigheder og interesser« (sag 62/74, Vellozzi mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 895; sag 75/72, Perinciolo mod Rådet,

Recueil 1972, s. 1202; og sag 48/79, Ooms m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1979, s. 1705);

— sagsøgerne har intet anført, der giver grund til at antage, at der i det foreliggende tilfælde foreligger »omstændigheder, der medfører uopsættelighed«. Der er allerede forløbet seks måneder siden de anfægtede forordningers ikrafttræden. Det ses derfor vanskeligt, hvorledes sagsøgerne under disse omstændigheder i begyndelsen af april pludselig opdager, at retstilstanden medfører fare for dem.

Rådet anfører først, at det under hovedsagen har nedlagt påstand om frifindelse, og Rådet gentager de argumenter, som det herved har fremført.

De anfægtede retsakter er forordninger fra Rådet, hvilket medfører, at de falder uden for anvendelsesområdet for det ved vedtægtens artikler 90 og 91 indførte søgsmålssystem. Ved dette system, der afviger fra de fællesskabsretlige bestemmelser i traktatens artikel 173, defineres retsakter, der indeholder et klagepunkt, og som kan indbringes for Domstolen, som retsakter i artikel 90, stk. 2's forstand, dvs. enten som en afgørelse fra ansættelsesmyndigheden eller ansættelsesmyndighedens undladelse af »at træffe en i vedtægten foreskrevet foranstaltning«. Forordningerne nr. 3085/78 og 3086/78 er overhovedet ikke omfattet af denne definition af en retsakt, der indeholder et klagepunkt, og kan derfor ikke anfægtes ved Domstolen under dække af de i vedtægten foreskrevne søgsmålsmuligheder, der har til formål at sikre Domstolens kontrol med retsakter og undladelser fra ansættelsesmyndigheden, der kan berøre tjenestemændenes stilling i henhold til vedtægten. Desuden er Rådet ikke ansættelsesmyndighed i forhold til sagsøgerne, og har aldrig modtaget en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, fra dem.

Rådet fremfører derefter de samme argumenter som Kommissionen vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler.

Idet præsidenten har forfald, har formanden for første afdeling besluttet at høre parternes mundtlige indlæg den 19. maj 1980.

Grunde

1 Sagsøgerne har fremsat begæring om, at Domstolen pålægger de sagsøgte at udsætte anvendelsen af Rådets forordninger nr. 3085/78 og 3086/78 af 21. december 1978 (EFT L 369 af 29. 12. 1978, s. 6 og 8) i forhold til sagsøgerne.

2 Disse forordninger, der ændrer de valutakurser, som skal anvendes ved beregningen af tjenestemændenes vederlag og pensioner, samt justeringskoef-

ficienterne for disse vederlag og pensioner, medfører ifølge sagsøgerne, at deres pensioner nedsættes med mere end 50 %, hvilket udgør en alvorlig økonomisk skade.

3 Artikel 83 i Domstolens procesreglement bestemmer:

— Begæringer om udsættelse af fuldbyrdelse af en retsakt udstedt af en institution, kan kun admitteres, hvis den begærende har indgivet klage over denne retsakt til Domstolen. Denne betingelse er opfyldt af sagsøgerne.

— Begæringen om udsættelse af fuldbyrdelse skal angive søgsmålets genstand og de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og desuden skal nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde.

4 Domstolen har i en omfangsrig retspraksis statueret, at den, der indgiver begæring om foreløbige forholdsregler, skal være udsat for en uoprettelig skade.

5 Det fremgår ikke af sagsøgernes begæring, at de er udsat for skader, som ikke kan genoprettes ved den endelige dom. Såfremt sagsøgerne vinder sagen, vil de have krav på forskellen mellem de nettobeløb, der følger af anvendelsen af forordningerne nr. 3085/78 og 3086/78, og de pensioner, der blev udbetalt inden forordningernes ikrafttræden.

6 Hvis sagsøgerne derimod ikke vinder sagen, efter at der er afsagt kendelse om udsættelse af anvendelsen af forordningerne nr. 3085/78 og 3086/78, vil Kommissionen i henhold til artikel 85 i tjenestemandsvedtægten være beføjet til at tilbagesøge de med urette udbetalte beløb. Denne situation vil ligeledes kunne medføre økonomiske vanskeligheder for sagsøgerne.

7 Begæringen om foreløbige forholdsregler kan derfor ikke tages til følge.

Vedrørende sagens omkostninger

8 På sagens nuværende trin vil spørgsmålet om sagens omkostninger være at udsætte.

Af disse grunde

bestemmes

før anden afgørelse træffes:

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 22. maj 1980.

A. Van Houtte
Justitssekretær

A. O'Keeffe
Formand for første afdeling